

вжтрѣ у мене има единъ добъръ, и единъ лошявъ человекъ, отъ които добрый ми дума: “Тыя пары не сж твои, върни ги на стопана имъ, „ а лошявый казва: “Нѣ, тѣ сж твои, защото ти сж дадени,„ — Нѣ! казва пакъ добрый: “Това не е право; *тютюнь-тѣ* само ти е даденъ, и той е твой, а парыты нѣ, „ На тыя думы отговаря пакъ лошявый: “Бре будало! защо си немълчишь, па да си купишь каквото ти трябва, „ — Азъ много врѣме незнаяхъ кого да слушамъ, и най-послѣ да ся успокоиъ, легнахъ си да спиъ, нѣ и тамъ ненамѣрихъ мира, защото двамината тѣя человекци въ мене ся карахъ сичкѣтъ нощъ, и едва дочякахъ да съмне, да му го върна и да ся успокоиъ.

ВОЛЪТЪ и МАГАРЕТО.

Волтъ и магарето ся прѣпирахъ единъжъ, кой отъ двамата е по-мѣдъръ. Никой не щаше да ся покори, и да ре-